

За Українську Самостійну Соборну Державу!

БЮРО ІНФОРМАЦІЇ

Української Головної Визвольної Ради (УГВР)

Випуск № 1

Квітень, 1948 р.

Рік вид. I.

Від Бюра Інформації УГВР

Дня 7-го квітня 1948 р. під час нізкоку МЗД впав готовий зведення 2-гий номер органу УГВР „Самостійність“. В цьому номері були поміщені такі матеріали: 1. Офіційні документи УГВР і УПА за час від м. травня по м. вересень 1947 р.; 2. Статті: а) „Шлях активної, збройної боротьби проти скупатів — єдиноправильний шлях до національного визволення“ (в п'яті роковини існування і боротьби УПА); б) З міжнародного життя: П. Полтава: „Одна фальшива та небезпечна ідея. До чого призведе політика в д'ясі шві „ідеї“ (про ідею співіснування і мирного співробітництва двох систем); в) „На українських землях“ (інформаційний матеріал про більшовицький терор і революційну боротьбу українського народу за час від м. липня 1946 р. по м. серпень 1947 р. — 72 сторічки машинного друку); г) „Не в „мюнхенських пиварнях“, а в лесах і степах України“ (відповідь на брехливу замітку журналу „Нове время“ про авторів брошури „Чи атомна бомба врятує Англію“ — відповіді Черчилля на його Фултонську промову).

З уваги на неможливість швидкого відведення і видавця органу „Самостійність“ номер 2, як теж з уваги на труднощі шкорого поширення в наших підпільних умовах видавця такого роз'яру взагалі — Бюро Інформації УГВР утворюється заявити, що надалі воно опублікуватиме всі офіційні документи УГВР та УПА і інформаційні матеріали окремих неперіодичних випусків.

В нашому першому випуску ми поміщуємо офіційну частину журналу „Самостійність“ № 2.

20 квітня, 1948 р.

БЮРО ІНФОРМАЦІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ

ПОСТАНОВА Української Головної Визвольної Ради

про те, щоб поширити нагородження нагород та відзначень УПА на всіх учасників українського революційного підпілля — членів ОУН та безпартійних українських патріотів — і на всіх цивільних осіб, які відзначилися героїзмом

у боях та повсякденно у праці для визвольної справи

1. З уваги на те, що:

а) багато учасників українського революційного підпілля — членів ОУН і безпартійних українських патріотів — та

б) багато цивільних осіб з-поміж тих українських громадян, які живуть легально і приймають активну участь в українському визвольно-революційному русі, —

відзначилися у боях та повсякденно у праці для визвольної справи —

поширити нагородження нагород та всіх відзначень УПА теж на ці особи.

2. Постановою про відзначення та нагородження цивільних осіб, які живуть легально і приймають активну участь у визвольно-революційному русі, з конспіративних причин не публікувати.

30 травня, 1947 р.

УКРАЇНСЬКА ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА

ПОСТАНОВА Української Головної Визвольної Ради

про нагородження Хрестом Заслуг учасників революційного підпілля — членів ОУН та безпартійних українських патріотів — і про відзначення у військових ступнях воїнів УПА

І. За видатні заслуги для національно-визвольної революційної боротьби Українського Народу проти скупатів нагороджується:

Золотим Хрестом Заслуги
Р о б е р т а Пров. КК

Срібним Хрестом Заслуги

1. Орлика	орг. реф. 023	5. Шершеня	проб. 3123
2. Кармелюка	госп. еубреф. 023	6. дв. Кума	лх. 023
3. Чмолу	пров. III23	7. Христю	УЧХ III23
4. Артема	пров. I23	8. Степанівну	" I23

II. Підвищується

до ступня полковника
мйр. Вороного — К 12 (з д. старш. від 18.12.46 р.)

до ступня майора
сотн. Ореста К 16 (з д. старш. від 14.10.46 р.)

30 травня, 1947 р.

УКРАЇНЬКА ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА

ПОСТАНОВА Української Головної Визвольної Ради

про визнання дня 14-го жовтня 1942 р. днем повстання Української Повстанчої Армії (УПА) та про встановлення цього дня святковим днем УПА

В м. жовтні 1942 р. на Поліссі повстали перші збройні відділи, що дали початок Українській Повстанчій Армії.

1. Для зафіксування цього історичного моменту визнається день 14-го жовтня 1942 року днем повстання УПА.

2. Для вшанування цього моменту день 14-го жовтня, що збігається з історичним козацьким святом Покрови, вводиться як святковий день УПА.

30 травня, 1947 р.

УКРАЇНЬКА ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА

ПОСТАНОВА Української Головної Визвольної Ради

про нагородження Хрестами Заслуги воїнів УПА та цивільних осіб — учасників української національно-визвольної революційної боротьби — і про підвищення у військових ступнях воїнів УПА

А. I. За виявлені в боях мужність і героїзм, за видатні заслуги в керуванні боротьбою відділів Української Повстанчої Армії

нагороджується

Золотим Хрестом Бойової Заслуги I-ої класи
Х р е н а сот. 26

II. За видатні заслуги для національно-визвольної революційної боротьби Українського Народу проти окупантів

нагороджується

Срібним Хрестом Заслуги

1. Ворона	проп. 18	4. Руха	зв. 13
2. Волеха	проп. 18	5. Кузьменка	проп. 13
3. Сидора	орг. 17	6. Шаха	пров. 16

Б. Підвищується

до ступня майора
сотн. Боднарєнка К ГЗ (з д. старш. 22.10.47 р.)

25 серпня, 1947 р.

УКРАЇНЬКА ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА

ПОСТАНОВА Української Головної Визвольної Ради

про нагородження Хрестами Заслуги учасників революційного підпілля — членів ОУН та бр-т

партиї українських патріотів — і про підвищення у військових ступнях всіх членів УПА

I. За видатні заслуги для національно-визвольної революційної боротьби Українського народу проти скотства нагороджується:

1. Дмитра	Срібним Хрестом Заслуги	4. Анну	УЧХ ГЗ
2. Севера	СБ 12	5. Цигана	КП Г6
	„Лісгосп“		

II. Підвищується

до ступня сотника — лікаря

лік. Б у р у н д у

Г4 (з. д. старш. 14.10.47 р.)

5 грудня, 1947 р.

УКРАЇНСКА ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА

С В Я Т О Ч Н И Й Н А К А З

Головного Командира Української Повстанчої Армії

М. п. 14 жовтня, 47 р.

БІЙЦІ І КОМАНДИРИ УПА, ЧЛЕНІ ВИЗВОЛЬНО-РЕВОЛЮЦІЙНОГО ПІДПІЛЛЯ!

Минає п'ять років, як член ОУН Остап почав на Поліссі організовувати збройні групи для боротьби з окупантами України. Ці маленькі групи, борючись одночасно з німцями і більшовицькими партизанами, дали початок новим формам визвольної-революційного руху — Українській Повстанчій Армії. Через кілька місяців цей рух поширився на все Полісся, Волинь, Галичину та більшу частину Правобережжя. Цілий 1943 рік та перша половина 1944 року ознаменовані боротьбою УПА на два fronti. На протинімецькому фронті доблесні УПА повного припинення вивозу українського населення на роботу в Німеччину та унеможливила господарське пограбування народу. На протибільшовицькому фронті УПА не допустила до заливу українських теренів більшовицькою партизанською. Ніхто інший як саме УПА в цілому ряді переможених боїв розбила орди сталінських гунів, що нестримно посувалися з північного сходу на підбій Європи.

В другій половині 1944 р. всі українські землі опинилися вже під більшовицькою окупацією. Почався новий період боротьби УПА за „бути або не бути“ українському народові. Перша спроба фізично винищити український народ в передових лавах імперіалістичних фронтів окупантів не вдалося. За закликом революційного підпілля, під охороною УПА українському чоловічому елементові вдалося оминути заглади. Не вдалося також окупантові вигнати українського населення з нових каторжних робіт в СРСР. Внаслідок політично-бойових успіхів УПА та симпатії українського народу до неї, не відважився окупант доскогачі провести повного економічного пограбування народу шляхом загачення селянства в сталінський колгосп.

Український повстанець з озброєю в руках боронив західних окраїн українських земель перед заливом польських імперіалістичних боївок ще в 1944 р.; а згодом стаз в обороні населення цих земель перед насильним виселенням. Понад два роки йшла нерівна боротьба УПА з більшовиками та їх польськими наймитами на західних окраїнах українських земель, а український повстанець остався там ще називається т. д., коли останнього українця звідти насильно вивезено і вся та земля перемилася у несамолюбачі пустарі.

Безстрашні командири і бійці УПА виписали на її прапорах ряд бойових чинів, що золотими буквами запишуться в історії української зброї. Караюча рука бійця УПА досягла навіть найчільніших представників окупантів, як от: шефа штабу СА Люде, командуючого „І-им українським арвантом“ Вагута і чи заступника міл. збройних сил Польщі Свєчєцького. Віддали УПА неодноразово здобували ворожі райони центри, вивалилися в обісні центри, джекими рейдами мірили землі і чужі землі, засідками та напачками турбузми ворога та не давали йому можливості реалізувати план винищення українського народу. Імена Різуна - Грегота, Яструба, Ясєня, Сторчана, Друта, Коника, Перемогі, Хєна принесли славу української зброї далеко поза межі України.

Та і в політичному відношенні за УПАрмією великі здобутки. Реалізуючи клич „Валє народ і людяні“, вона вже в 1943 р. організує національні віддали азербайджанців, грузинів, казахів та інших поневолевих Москвою народів до боротьби за півлення Крємля і створення самостійних держав усіх народів Сходу. За її ініціативою відбулася в м. листопаді 1943 р. Перша Конференція Понезолєних Народів. За її ініціативою УПА об'єдналися всі українські саморганізаційні партії і створили Українську Головну Визвольну Раду, що від 1944 р. керує в краю і за кордоном змістю боротьби за Українську Самостійну Собєрну Дєржаву. Рейди УПА в корінну Польщу і Словаччину придбали поневолевих Москвою народів нові лава союзників з числа поляків і словаків.

Успіхи, яких добилася УПА, далеко перешили всі сподівання, які покладала на неї УГВР та весь український народ. А добилася УПА цих успіхів в таких умовах, яких дотепер не знала історія людства.

Бійці і командири УПА! Вє, що сьогодні у віддїлах борєтєся проти більшовиків, і Ви, що пєчєвали ряди визвольної-революційного підпілля! Будьє свїдємі того, що п'ятирічна героїчна боротьба УПА і визвольної-революційного підпілля — це найбільш героїчна доба в історії України. Знїтє, що такі героїчні діби взагалі не знає історія людства! В тїнь пішли про давні лєві герої Термопілі. На героїзмі УПА і визвольної-революційного підпілля будуть в хвалитися нє вїкєвєні пєкїліня. Бєдєць УПА, український революційний заступ-

лять місце мужнього спартанця в історії людства. То ж свідомі будьте тєї великої долі, в якій Вам довелося жити, і не посороміть повстанської слави, як не посоромили її ті, що вже від нас відійшли.

В нинішній святковий день УПА годі п'ягачте на проминулі п'ять років і з пошаною сьм'яніть усіх, що посвятою свого життя викували цю Нову Дубу. В нинішній святковий день УПА з гордим чолом дивіться у майбутнє, — що завершить кві Візвольні Змагання — Перемогою.

ХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНЬСЬКА ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА!

ВІЧНА СЛАВА ГЕРОЯМ, ЩО ЗА УКРАЇНУ ВІДДАЛИ СВОЄ ЖИТТЯ!

Генерал **ТАРАС ЧУПРИНКА,**
ГОЛОВНИЙ КОМАНДИР УПА

З А Я В А

Головного Командування Української Повстанчої Армії

Як нам на українських землях стало відомо, деякі українські політичні групи на еміграції піддають під сумнів право Української Головної Визвольної Ради (УГВР) репрезентувати Українську Повстанчу Армію (УПА), заперечують право УГВР виступати як Найвище Політичне Представництво і Керівництво українського визвольного самостійницького руху.

Ці ж самі емігрантські кола, використовуючи понадпартійність УПА, пробують заперечувати ту велику організуючу роль, яку відіграла ОУН, керована Степаном Бандерою, в процесі утворення і росту УПА і яку (волю) ця Організація продовжує відігравати сьогодні.

У зв'язку з цим Головне Командування Української Повстанчої Армії заявляє:

1. Українська Повстанча Армія повстала з бойових груп ОУН (керованої С. Бандерою) в 1942 р. в умовах завзятої боротьби українського народу проти гітлерівських загарбників. На протязі 1942—43 рр. в УПА включилися широкі українські народні маси. УПА стала виразно всенародною збройною силою. Вона стала найповнішим і загальним виразом самостійницької боротьби всього українського народу. З уваги на ці обставини виникла потреба утворити всенародне політичне керівництво визвольної—революційної боротьби українського народу. Ініціативу створення такого керівництва взяла на себе УПА. Як найважливіший пункт платформи для ствердження всенародного політичного керівництва визвольної боротьби українського народу УПА висунула вимогу визнання потреби і доцільності активної революційної боротьби проти окупантів. На цій основі в м. липні 1944 р. (з конспіративних причин у всіх дотеперішніх публікаціях був поданий м. червень 1944 р.) на підпільній з'їзді політичних діячів, які становили на висунуту через УПА платформу, які в цей час були на українських землях, утворилася Українська Головна Визвольна Рада. Перший Великий Збір УГВР також прийняв постанову про доповнення складу УГВР всіма тими політичними самостійницькими партіями і окремими політичними і громадськими діячами, які в майбутньому стануть на прийнятій Першим Великим Збором УГВР Платформі УГВР.

2. Від моменту утворення УГВР Українська Повстанча Армія підпорядковується лише УГВР і визнає УГВР за єдине своє Представництво і Керівництво. Від м. липня 1944 р. УГВР безпосередньо на українських землях практично керує УПА і в політичній, і в організаційно—персональній площинах. Виступати від імені УПА за кордоном уповноважене лише Закордонне Представництво Української Головної Визвольної Ради.

3. Українську Головну Визвольну Раду визнає і підтримує український народ на землях. За закликом УГВР український народ судило бойкотував, не зважаючи на найдикий терор ворога, „вибори“ в т. зв. Верховну Раду СРСР дня 10 лютого 46 р. За закликом УГВР він так само бойкотував 9—го лютого 1947 р. „вибори“ у т. зв. Верховну Раду УРСР. Російсько—большевицькі окупанти не могли зібрати навіть 10 проц. добровільних голосів. І цей, власне, всенародний бойкот обидвох „виборів“, проведений за закликом УГВР, — це в умовах большевицької окупації України, найкращі вибори УГВР. Цим бойкотом „виборів“, як також найширшою підтримкою УПА, український народ недвозначно заявив, що він узнає УГВР за свій найвищий Політичний Провід.

4. Українська Повстанча Армія понадпартійна. В ній беруться усі, кому дорога справа Самостійної Української Держави, без різниці п'ягів, політичних переконань і партійної приналежності. Але рівночасно з цим УПА цілком визнає той велетєський вклад, що його внесла ОУН, керована Степаном Бандерою, в справу утворення, зміцнення і розвитку УПА. ОУН поклала основи під УПА, вона склала їх своїми високодейними кадрами (члени ОУН становлять понад 50 проц. усього складу УПА), вона відіграла її політично від нападів як з боку опортуністичного табору, так і з боку національних ворогів України, вона дала найбільших зусиль для успішного розвитку УПА і покладає їх сьогодні в руках УГВР.

Головне Командування Української Повстанчої Армії сподівається, що ця Заява внесе нашої еміграції певну ясність у висвітлених нами питаннях, і вірить, що українська як стара, так і нова еміграція потрапить стати понад вузькопартійні суперечки, потягнуть ідентифікувати наш народ перед світом, що вона йтиме разом зі скрашеним у боротьбі Кошем під керівництвом Української Головної Визвольної Ради до великої Меті — Української Самостійної Соборної Держави.

Генерал **ТАРАС ЧУПРИНКА,**
ГОЛОВНИЙ КОМАНДИР УПА

23 вересня, 1947 р.